

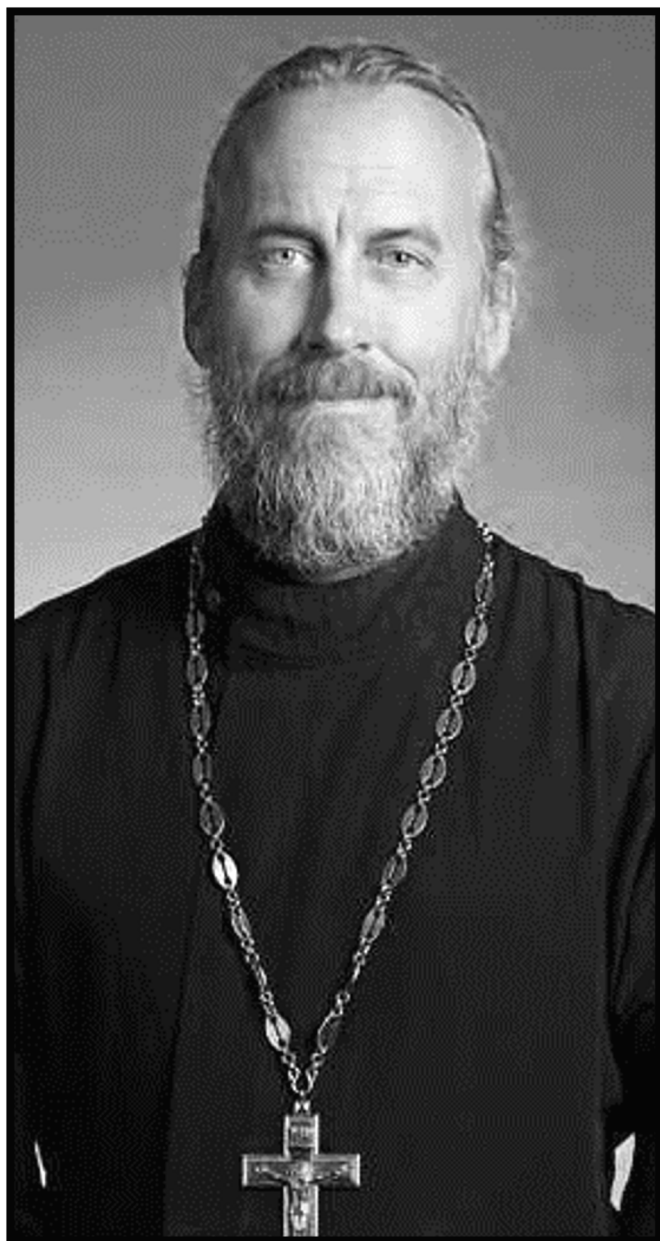
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Cu cât are cineva viața mai simplă, cu atât mai fericit este.”

– Sfântul Antonie cel Mare

Nr. 529 / 3 martie 2024

**PĂRINTELE
ANTHONY KARBO**
(COLORADO SPRINGS, SUA)

DESPRE EDUCAȚIA COPILOR ÎN BISERICĂ ȘI PROBLEMELE TINERILOR DIN ZIUA DE AZI

Părintele Anthony este povățuitorul duhovnicesc al unei mici parohii din Colorado, SUA, închinată Sfinților Constantin și Elena. A obținut o diplomă în psihologie la Universitatea Colorado, după care a inițiat o serie de lucrări misionare în rândul elevilor de liceu.

Părinte, care sunt problemele majore ale adolescenților din ziua de astăzi? Cum să procedeze părinții ca să le prevină?

Eu nu cunosc situația tinerilor din România, dar, din experiența mea de aici - deoarece îmi închipui că lucrurile stau cam la fel peste tot - problema principală este gândirea secularizată: trăim fără Dumnezeu. Întreaga cultură în care trăim

funcționează așa, fără conștiința lui Dumnezeu.

Ce este viziunea secularizată asupra lumii, secularismul? Este o viață trăită materialist, în care devenim simpli consumatori – de muzică, de cultură, de bunuri materiale. Este o viață care se centrează pe cumpărarea de lucruri și desfătarea de ele. Acest fel de materialism, acest consumerism este o primejdie mult mai mare decât comunismul. Măcar comunismul recunoștea că există Dumnezeu, doar că trebuie eliminat! Așadar, pentru comuniști, Dumnezeu exista, era inamicul lor. Însă materialismul nici măcar nu mai recunoaște că ar exista un Dumnezeu, nici măcar nu se mai luptă cu El, ci ne înghite cu totul. Ne ademenește, cum s-a întâmplat odinioară cu pomul cunoștinței binelui și răului: pare dulce, plăcut la vedere, bun de mâncat și suntem seduși de el. Materialismul nu-i declară război lui Dumnezeu, ci pur și simplu ne atrage departe de Dumnezeu și de pomenirea Lui. Ne-a schimbat gândirea într-un fel foarte subtil și atrăgător, ceea ce-l face mult mai dificil de combătut și de reperat. Când aveai ateismul pe de-o parte și pe Dumnezeu pe de altă parte, le cunoșteai pe amândouă și le puteai separa.

Îmi amintesc că am citit la unul din Stareți că astăzi diavolul nu ne mai luptă cu gloanțe, ci ne copleșește până la sufocare cu dulciuri, cu

dulcețile acestei vieți. Te face să crezi că viața asta e lucrul cel important.

Așa că dacă-s nefericit în căsnicie, atunci divorțez. Căsătoria nu mai este pentru mine o cale de-a mă mântui, ci a ajuns ceva de genul: „Nu-s fericit cu femeia asta? O pot părăsi oricând! Copiii mei? Pai, dacă nu-i vreau, pot scăpa de ei, îi pot avorta oricând!” Vedeți? Nu mai este vorba acum de un control cumplit al natalității, ca în comunism, ci chiar eu sunt cel care aleg: „Îmi fac viața grea? Scap de ei!” Gândirea noastră s-a schimbat, s-a centrat pe mine, pe ce vreau eu, pe ce mă face pe mine fericit, pe ce mă satisface pe mine. Nu mai există Dumnezeu ca punct de referință.

Așa că, personal, consider ca ăsta-i cel mai primejdios lucru cu care se confruntă tinerii noștri de astăzi : „Dacă sa fiu homosexual mă face fericit, atunci pot s-o fac!”, „Dacă să iau droguri mă face fericit, atunci pot s-o fac!”

Da, sunt mulți părinți care gândesc așa: „Orice, numai să fie copilul meu fericit!”...

Dacă tinerii cresc având impresia că toate din jurul lor ar trebui să-i facă fericiți, dacă din viața lor lipsește raportarea la nevoie, la lepădarea de sine, la veșnicie, la Dumnezeu, dacă nici măcar nu există așa ceva în viziunea lor asupra lumii ...

Cum spun unii: „Nu există altă viață în afară de cea de acum!”

Da. Așa trăim. și poate nici nu ne dăm seama de asta. Credem în Dumnezeu, dar trăim ca și cum Dumnezeu n-ar fi. ăsta-i pericolul. Dacă tinerii cresc așa, atunci vor fi înghițiți de lume, de atracțiile ei, de momelile ei.

Și ce credeți că ar trebui să facă părinții?

Primul lucru: părintele trebuie să fie om de rugăciune. Și trebuie să se roage lui Dumnezeu nu pentru ca Dumnezeu să-i îndrepte copiii, ci pentru ca Dumnezeu să fie cu copiii lui, să aibă milă de copiii lui. Astăzi, ca să fii părinte, trebuie să fii om de rugăciune! Lucrul cel mai important este ca părinții să se străduiască să fie sfinți, să fie ei înșiși cu Dumnezeu, să trăiască cu El. Dacă ei nu se luptă să se unească cu Dumnezeu, atunci tot ce le spun copiilor rămân cuvinte fără putere, fără har, cuvinte goale.

În zilele noastre, mai mult decât oricând, părinții înșiși trebuie să-L caute pe Dumnezeu. Și atunci copiii îi vor urma, vor merge după ei. Când părinții se străduiesc să ducă o viață plăcută lui Dumnezeu, o viață sfântă, atunci le sunt un exemplu copiilor și asta-i foarte important. Dacă părintele nu se roagă, atunci nici copilul nu se roagă. Dacă părintele nu se duce la biserică, atunci nici copilul nu se duce la biserică. Dacă

părintele se duce la biserică și se vaită ba că e lungă slujba, ba că se plictisește, se plânge ba de preot, ba de episcop, ba de una, ba de alta, atunci copilul bineînțeles că-și zice: „Ce-mi trebuie mie așa ceva?”

De aceea, părinții trebuie să ducă o viață sfântă, din care să răzbată pacea, dragostea, mila, iertare. Dacă copilul se duce la biserică și aude o predică despre iertare și milă, dar vede că mama și cu tata se tot ceartă și se tot luptă și nu au milă unul cu altul și nu au iertare, atunci va părăsi Biserica. Așa că, mai înainte de toate, părinții trebuie să se facă sfinți și vor deveni sfinți și copiii lor.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

CUVÂNT CATEHETIC

DUMINICA FIULUI RISIPITOR

Din imnografia Triodului face parte și Psalmul 136, „La râul Babilonului. *"La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns când ne-am adus aminte de Sion"*.

Tânguirea poporului evreu aflat în robia Babilonului ilustrează acum omul căzut în robia păcatului. Cel subjugat de patimi este înstrăinat de cetatea bucuriei – Sionul : este dus departe, ca și fiul risipitor, în Babilonul cel întunecat și în robie. Mesajul psalmului este asociat cu cel al Evangheliei Fiului Risipitor. Astfel,

din ultimele versete ale imnului reiese că singura cale ce duce la casa părintească (la cetatea Sionului) este aceea de a hotărî ieșirea din întunericul păcatelor și întoarcerea la Tatăl ceresc .

Psalmul 136

La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion. În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat harpele noastre.

Că acolo cei ce ne-au robit pe noi ne-au cerut nouă cântare, zicând: „Cântați-ne nouă din cântările Sionului!”

Cum să cântăm cântarea Domnului în pământ străin?

De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea!

Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înaintea Ierusalimului, ca început al bucuriei mele.

Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua dărâmării Ierusalimului, când ziceau:

„Stricați-l, stricați-l până la temeliiile lui!”

Fiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel ce-ți va răsplăti ție fapta ta pe care ai făcut-o nouă.

Fericit este cel ce va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră.

Sursa: ziarullumina.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Martți <i>5 martie</i>	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă <i>9 martie</i>	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie Sfinții 40 de Mucenici din Sevastia (Sâmbăta morților – Moșii de iarnă)
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>10 martie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. I Corinteni 8, 8-13; 9, 1-2; Ev. Matei 25, 31-46; glas 7, vs. 7 → Duminica Înfricoșătoarei judecăți (a Lăsatului sec de carne)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București